

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3To/5/2012
Identifikačné číslo spisu: 9512100009
Dátum vydania rozhodnutia: 20.02.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Lipovský
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:9512100009.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na verejnom zasadnutí v Bratislave 20. februára 2013 v trestnej veci obžalovaného doc. Mgr. T. Q., ArtD., a spol. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 3. mája 2012, sp. zn. BB-4T 3/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 3. mája 2012, sp. zn. BB-4T 3/2012, podľa § 285 písm. a/ Tr. por. boli oslobodení spod obžaloby prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, z 31. januára 2012, sp. zn. VII/1 Gv 133/10, obžalovaní

doc. Mgr. T. Q., ArtD., pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať v podstate tak, že

v pozícii pedagóga vyučujúceho na Katedre dokumentárnej tvorby Fakulty dramatických umení Akadémie umení v Banskej Bystrici 2. júna 2008 oznámil študentom II. ročníka akadémie J. A., F. X. a F. H., že ich nepripúšťa k vykonaniu skúšky z vyučovacieho predmetu Filmová tvorba IV., následne od týchto študentov v priestoroch fakulty v Banskej Bystrici žiadal úplatok 40 000 Sk (1 327,75 €) od každého za to, že im umožní dopracovať si chýbajúce cvičenia a následne úspešne absolvovať postupovú skúšku v uvedenom predmete a budú môcť pokračovať ďalej v štúdiu na spomínanej fakulte, pričom finančné prostriedky mali poukázať na ním označené (nadiktované) číslo účtu Občianskeho združenia Mladá múza (č. XXXXXXXXXXX/XXXX, reg. č. VVS/1-900/90-179332) v istom finančnom ústave, a to do začiatku školského roka 2008/2009;

Mgr. J. A. a Mgr. F. X. pre skutky obžalobou právne kvalifikované ako prečiny podplácania podľa §

333 ods. 1 Tr. zák. (u každého z nich samostatne), ktoré mali spáchať v podstate tak, že

v pozícii študentov II. ročníka Fakulty dramatických umení Akadémie umení v Banskej Bystrici 5. septembra 2008 (J. A.), resp. 23. júla 2008 (F. X.) na základe žiadostí pedagóga menovanej školy doc. Mgr. T. Q., ArtD., poskytol úplatok 40 000 Sk (1 327,75 €) každý na už uvedený účet Občianskeho združenia Mladá múza, ktorý im 2. júna 2008 v priestoroch Akadémie umení v Banskej Bystrici označil doc. Mgr. T. Q., ArtD., s tým, že nie sú obaja pripustení ku skúške z vyučovacieho predmetu Dokumentárna tvorba IV.; obidvaja peniaze poukázali na základe jeho oznámenia, že im umožní dopracovať si chýbajúce cvičenia, následne úspešne absolvovať postupovú skúšku z vyučovacieho predmetu Filmová tvorba IV., po čom budú môcť pokračovať ďalej v štúdiu a skúšku mali zapísanú - J. A. 8. septembra 2008 a F. X. 28. augusta 2008.

Proti rozsudku špecializovaného trestného súdu prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a vrátenia veci súdu I. stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol (§ 322 ods. 1 Tr. por.).

Prokurátor v odvolaní namietal záver špecializovaného trestného súdu, že na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný jediný objektívny dôkaz usvedčujúci obžalovaných zo spáchania žalovaných skutkov, ako aj záver súdu, že z výpovedí svedkov F. H., Mgr. D. U. a Mgr. J. I. nie je možné vyvodiť bezpečné a nepochybné zistenie o spáchaní týchto skutkov obžalovanými.

Prokurátor vyslovil názor, že aj napriek určitým rozdielom vo výpovediach spomínaných svedkov (z čoho súd vyvodil, že ich tvrdenia nie sú vierohodné), tieto preukazujú spáchanie žalovanej trestnej činnosti, pričom nebolo zistené, že by títo mali dôvod obžalovaných obviňovať.

V odvolaní bolo poukázané na časový sled udalostí preukazujúci logickú nadväznosť v inkriminovanom konaní obžalovaných ako aj nepresvedčivosť obhajoby najmä obžalovaných Mgr. A. a Mgr. X.; prokurátor na tomto základe odvolaním proti oslobodzujúcemu rozsudku súdu I. stupňa sledoval odsúdenie obžalovaných v zmysle obžaloby.

Obžalovaní zhodne navrhli odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu jemu predchádzajúceho konania, a to aj s prihliadnutím na ustanovenie § 371 ods. 1 Tr. por., pričom dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Špecializovaný trestný súd vykonal vo veci zodpovedajúco rozsiahle dokazovanie, pričom odvolací súd nezistil v tomto smere porušenie procesnoprávných predpisov. Súd I. stupňa na tomto základe dospel k záveru, že obhajoba obžalovaných vyvrátená nebola a že dôkazy svedčiace proti nim nie sú dostatočné; jeho záver bol taký, že nebolo dokázané, že sa stal skutok (skutky), pre ktoré sú obžalovaní stíhaní (§ 285 písm. a/ Tr. por.).

Špecializovaný trestný súd v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. v odôvodnení písomného vyhotovenia svojho rozsudku jasne uviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané či nedokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Tieto publikované závery súdu I. stupňa sú logické, tvoriace uzavretý celok, a preto odvolací súd si ich taktiež osvojuje, poukazujúc v podrobnostiach na tam uvedené skutočnosti.

K zisteniam špecializovaného trestného súdu odvolací súd pripája len nasledujúce poznámky a závery reagujúc aj na odvolacie námietky prokurátora.

Poriadok aplikovaný na Fakulte dramatických umení Akadémie umenia v Banskej Bystrici v dobe inkriminovaného konania nie je možné označiť ako vzorný, z čoho vyplývali aj vcelku nedobré vzťahy

medzi pedagogickým zborom navzájom, ale aj so študentmi, resp. evidentne niektorí z nich mali problémy s disciplínou predpokladanou aj na umeleckej škole.

Odvolací súd zastáva názor, že obžaloba je výsledkom (alebo skôr následkom) najmä konania pedagóga školy Mgr. J. I., ktorý oznámil rektorovi akadémie (doc. Mgr. Art. F. H.) správy o tvrdenom úplatku, zabezpečoval pre akademický senát písomné vyhlásenie F. H., od ktorého mal byť tiež žiadaný úplatok.

Je zrejmé, že Mgr. J. I. mal viac osobných dôvodov vypovedať alebo konať proti obžalovanému doc. Mgr. Q.. Ide o okolnosti skončenia podnájmu Mgr. I. v dome doc. Mgr. Q., zverejnenia vzťahu Mgr. I. s Mgr. U., značné problémy s obhajobou jej práce, z čoho vinil doc. Mgr. Q.. Mgr. U. konala taktiež (zrejme vedená podobnými motívmi) v takých intenciách, napr. oznámila písomne údajný úplatok pre doc. Mgr. Q. ministerstvu školstva, pričom ale žiadala o možnosť zostať v anonymite. Je zrejmy jej osobný vzťah s Mgr. I., pričom jeho osoba sa nejaví ako nestranná a bezúhonná. Z viacerých výpovedí vyplýva, že Mgr. I. s Mgr. U. najmä z titulu prvotného neakceptovania jej školskej práce vyvolali na pracovisku zhoršenie vzťahov, ktoré aj tak neboli predtým ideálne.

F. H. mal tiež dôvody vypovedať proti doc. Mgr. Q., čo vyplýva z toho, že nebolo možné ho označiť za študenta riadne si plniaceho svoje povinnosti, pričom sám F. H. napokon školu aj opustil. Na druhej strane však je potrebné konštatovať, že jeho aktivity v tomto smere boli evokované Mgr. I., pričom podľa jeho výpovede tušil v konaní Mgr. I. nie celkom čistú motiváciu; nepodpísal vlastnoručne oznámenie o údajnom úplatku a odmietol návrh Mgr. I., aby sa osobne zúčastnil na zasadnutí akademického senátu, ktorý rokovoval o veci práve na základe správy F. H. v podstate iniciovanej Mgr. I..

V priebehu trestného konania len tieto tri osoby (Mgr. I., Mgr. U. a F. H.) v podstate vypovedali proti obžalovanému doc. Mgr. Q., pričom z už uvedeného je zrejmé, že mali k svojim tvrdeniam aj osobné dôvody; nie je potom možné jednoznačne uzatvárať, že ide o vierohodné výpovede.

Najvyšší súd poznamenáva, že výpovede ďalších svedkov je možné označiť len za okrajové, bez reálneho vplyvu na rozhodnutie v merite veci.

Proti tvrdeniam obžaloby stoja výpovede obžalovaného doc. Mgr. Q., ako aj tvrdenia spoluobžalovaných Mgr. A. a Mgr. X., ktorí zhodne uvádzali, že skutky opísané v obžalobe sa nestali. Aj keď niektoré vyjadrenia najmä dvoch posledne menovaných obžalovaných sa javia v určitom smere naivné (nejasnosti v rozdieloch medzi školou a občianskym združením), žiadny vierohodný dôkaz ich obhajobu nevyvracia. Napokon v otázke vierohodnosti obhajoby doc. Mgr. Q. je potrebné poukázať tiež na výpoveď svedka X. X., ktorý okrem funkcie tajomníka fakulty bol aj výkonný riaditeľ predmetného občianskeho združenia, že totiž na poskytovanie darov v prospech organizácie Mladá múza doc. Mgr. Q. nijako neovplyvňoval, o činnosti tohto združenia v podstate nebol informovaný, z jeho fondov nikdy nečerpал a na činnosť tejto organizácie v podstate nemal žiadny vplyv. Aj z tohto pohľadu poskytnutie 80 000 Sk obžalovanými Mgr. A. a Mgr. X. tomuto občianskemu združeniu nie je možné vykladať ako úplatok poskytnutý doc. Mgr. Q., v to dokonca na jeho podnet.

S naznačenými otázkami sa vyporiadal už súd prvého stupňa a tieto dôkazy správne vyhodnotil aj v zmysle zásady in dubio pro reo. Prokurátor v odvolaní v podstate namieta len hodnotenie vykonaných dôkazov, pričom však odvolací súd práve tento výsledok špecializovaného trestného súdu si osvojuje pre jeho logiku a legálnosť. Z týchto dôvodov reálny dôvod pre vyhovie odvolaniu nebol zistený, a preto odvolací súd toto ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.